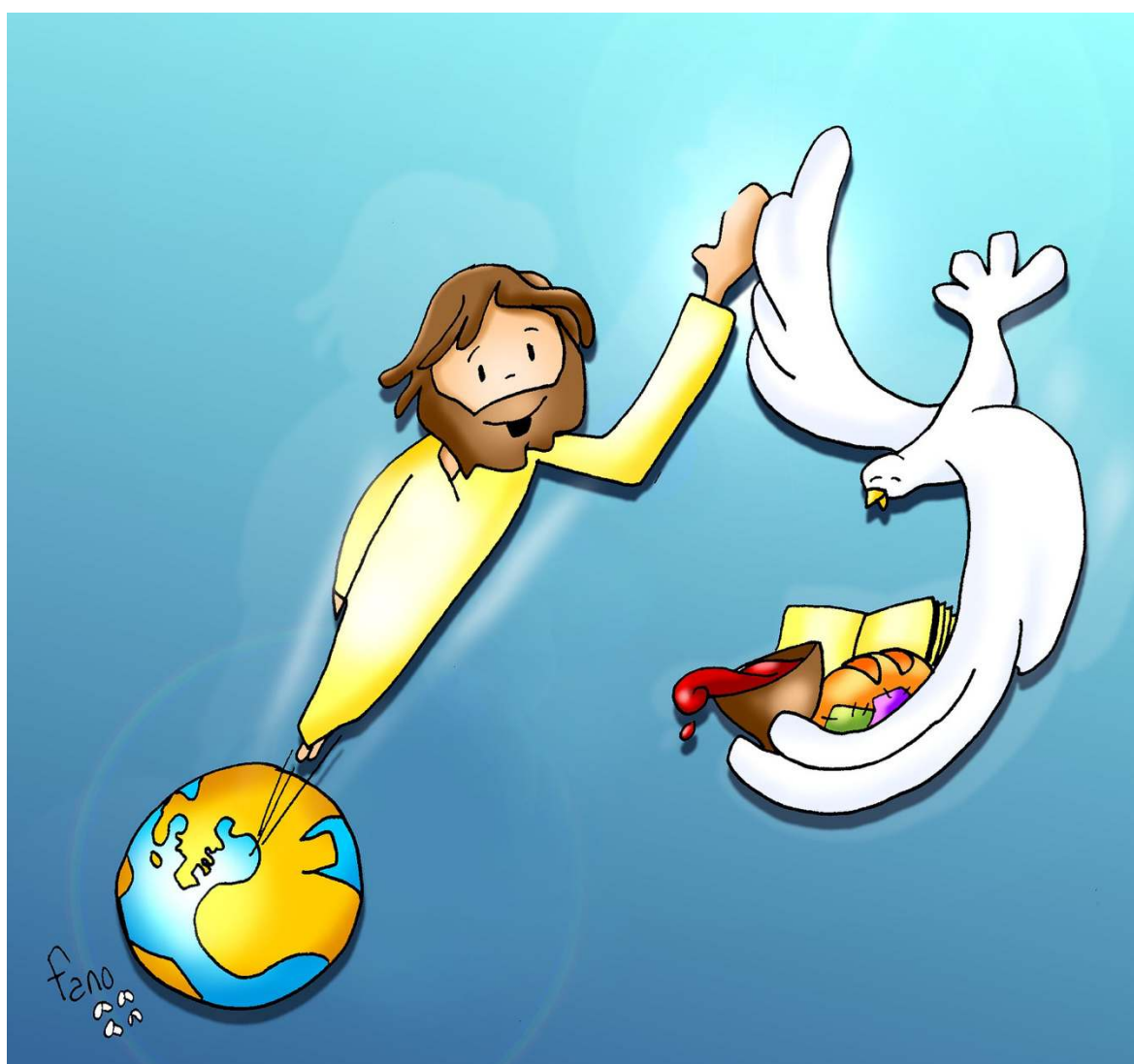

+ PASQUA 2020 (A) +

Recursos per preparar a casa l'Evangelí del diumenge
DIUMENGE DE L'ASCENCIÓ DEL SENYOR (DIUM. 7è)

Benvolgudes famílies,

Seguim enviant materials perquè pugueu preparar a casa vostra l'Evangelí del següent diumenge i, inspirat en ell, una oració senzilla i una proposta de *lectio divina*. Aquesta setmana, oferim la segona catequesi sobre la Santíssima Trinitat dirigida als més petits. Finalment, s'adjunten més dibuixos de Fano per pintar.

Juntament amb aquest document s'envia l'oratori en família i altres materials (en català) elaborats pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Seguim units en Crist ressuscitat.

ÍNDEX

Evangelí	3
Pregària en família	4
<i>Lectio divina</i>	5
La Santíssima Trinitat: Jesucrist	12
Solucionari	14
Dibuixos per pintar	15

Evangelí del proper diumenge

Ascensió del Senyor (Dium. VII Pas.) – A
Mt 28,16-20

Acaba l'Evangelí segons sant Mateu:

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat.

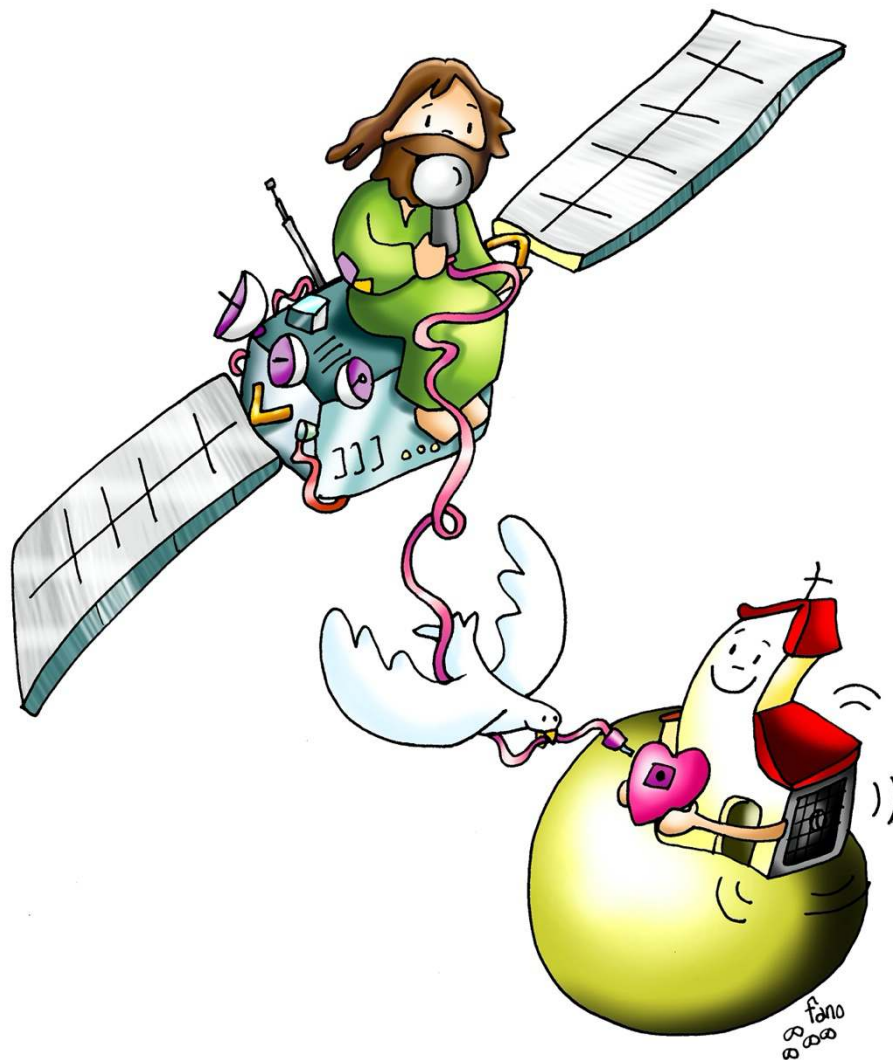
En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué:

«Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra.

Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.

Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Pregària en família

Ascensió del Senyor (Dium. VII Pas.) – A

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Monició

Jesús puja al cel i ens envia a anunciar l'alegria de l'Evangelí, tot allò que ens ha ensenyat. Ell roman amb nostres en aquesta missió.

Lectura de l'Evangelí

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Mt 28,16-20).

Pregària

Ajuda'm Senyor, a parlar de tu a totes les persones que encara no han tingut l'oportunitat de poder-te conèixer.

Senyor Jesús, que no faltin a la teva Església sacerdots disposats a fer-te present mitjançant els sacraments.

Senyor Jesús, que l'Esperit Sant ens il·lumini per seguir les teves passes, i així complir la teva voluntat en les nostres vides.

Senyor Jesús, envia l'Esperit Sant per il·luminar els homes de ciències. Que puguin trobar una vacuna que venci aquest virus que tant mal ens fa.

PARENOSTRE

Pare nostre, que esteu en el cel:
sigui santificat vostre nom;
vingui a nosaltres el vostre Regne;
faci's la vostra voluntat, així a la terra
com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia, doneu-nos,
Senyor, el dia d'avui;
i perdoneu les nostres culpes, així com
nosaltres perdonem els nostres deutors;
i no permeteu que nosaltres caiguem a
la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén..

A L'ESPERIT SANT

Veniu, Esperit Sant,
il·lumineu els nostres cors
i ompliu-los amb el foc del vostre amor.

AVEMARIA

Déu vos salve, Maria,
plena de gràcia; el Senyor és amb Vós;
beneïda sou Vós entre totes les dones;
beneït és el fruit del vostre sant ventre,
Jesús.

Santa Maria, Mare de Déu,
pregueu per nosaltres pecadors,
ara i a l'hora de la nostra mort. Amén.

Lectio divina – Lectura Orant de la Paraula DIUMENGE VII DE PASQUA (CICLE A)

“ASCENSIÓ DE NOSTRE SENYOR JESÚS”

Aquesta Lectura Orant de la Paraula es pot fer individualment i, si és possible, en família

“Parla Senyor que el teu servent escolta” (1Sam 3, 10)

TEXT

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Mt 28,16-20).

Contemplem aquest passatge de l'Evangeli segons Sant Mateu, amb la mirada posada en Jesús de Natzaret i en el Cel, Terra Promesa de la Nova Aliança. Ho fem en aquestes quatre parts: a) De la terra al Cel; b) De l'absència a la presència; c) De la fe i dels dubtes; d) De la pregària i de l'acció.

LECTIO – QUÈ DIU EL TEXT

a) De la terra al Cel

Ens situem en el fragment final de l'Evangeli segons Sant Mateu. El precedeix l'anunci de la resurrecció a les dones i l'aparició, a elles, de Jesús Ressuscitat.

Aquest fragment comença amb una dada significativa: **"els onze deixebles"**. Se'ns recorda així la Passió i Mort de Jesús. Falta Judes, el traïdor, i encara no s'ha triat, com es farà, al seu successor, Maties.

Però de la mateixa manera que és inevitable fixar-se en l'absència de Judes, d'aquesta trista diferència de passar dels Dotze als onze, encara més important hauria de ser tenir en compte no al qui falta, més bé als que estan, és a dir, **la fidelitat dels Apòstols al seu Senyor, fidels a la cita amb Ell, en el lloc que "Jesús els havia indicat"**.

Tenim davant, doncs, un quadre escènic altament revelador: l'Església, representada pels seus Apòstols, en fidelitat i comunió amb Jesucrist. Això és imatge del que és i està cridada a viure l'Església. Perquè només en aquesta unitat al voltant Jesucrist l'Església fa allò per al que ha estat fundada: **ser testimoni davant del món de Jesús, mort i ressuscitat per donar-nos vida.**

En aquest sentit, si cada aparició compta amb uns testimonis que donaran fe d'això, aquesta aparició de Jesús compta amb tots els apòstols com a testimonis perquè l'Església sencera, a la que ells representen, sigui davant del món imatge de Jesús Ressuscitat.

Celebrem aquest Diumenge l'Ascensió del Senyor Jesús al Cel. Ell mateix havia anunciat la seva Passió i Mort, la seva resurrecció i Glorificació. La glorificació de Jesús, la seva Ascensió al Cel, està íntimament lligada a la seva Encarnació. Ell mateix va dir: **"Ningú no ha pujat mai al cel fora d'aquell qui n'ha baixat"** (Jn 3, 13).

Però encara més està enormement connectada amb la seva crucifixió: **"I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi"** (Jn 12, 32). L'elevació de Jesús a la Creu anuncia la seva elevació en l'Ascensió al cel.

I ja ressuscitat li dirà a Maria Magdalena: **"Vés a trobar els meus germans i digues-los: Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu"** (Jn 20, 17).

Seguim, doncs, un Diumenge més aprofundint en aquests relats pasquals que són, d'una banda, reafirmació de la nostra fe i, d'altra banda i en conseqüència, motius d'esperança.

Podem ampliar nostra lectura amb:

Podríem llegir de manera individual, en família o grup, els punts del Catecisme de l'Església Catòlica sobre l'Ascensió del Senyor Jesús al Cel (Pts. 659 a 667).

***MEDITATIO* – QUÈ EM DIU DÉU**

b) De l'absència a la presència

En aquest fragment de l'Evangeli Jesús ens comunica tres missatges importants:

1. "Déu m'ha donat plena autoritat al cel i la terra"

No se'ns ha de passar com una frase més, gairebé com si tan sols fos una expressió de farciment. Més bé al contrari, Jesús en aquesta frase ens ofereix una informació molt rellevant per a la nostra concepció i vivència de la fe.

- Jesús i la nostra fe en Ell no és una qüestió merament espiritualista. **No es tracta de badar mirant el cel, negant-li la mirada a les qüestions importants d'aquí i ara.** És un greu perill fer de la religió un motiu d'alienació.

- Cal també dir que tampoc la nostra fe és tan sols una qüestió horitzontalista, que depèn únicament dels nostres esforços i mèrits, com si es pogués ser cristià en la pràctica sense Jesús.

- Per tant, el poder de Jesús a cel i terra connecten completament les dues realitats. La nostra fe, la nostra pregària i les nostres obres són do del Cel i, alhora, ofertes i elevades al Cel són transformades en gràcia que precisament ens condueixen cap al mateix Cel.

2. "Aneu a convertir a tots els pobles, bategeu-los"

L'evangelització, missió indispensable de l'Església per ser Església, neix d'aquest mandat de Jesús. No és, doncs, alguna cosa al que puguem renunciar sense més. Vegem alguns aspectes importants:

- L'Evangeli segons Sant Mateu va dirigit especialment a la comunitat de cristians que comparteix àrea geogràfica i religiosa. És a dir que conviuen jueus i cristians, la majoria

d'aquests convertits del judaisme a la fe cristiana. Però entre aquests convertits alguns encara no tenen clar que ser cristià no és només una variant del judaisme. Per això, Sant Mateu començarà el seu evangeli amb una genealogia en què apareixen "estrangers pagans" i ho acaba amb aquesta crida a transcendir el reduccionisme d'una religió nacional.

- "A tots els pobles", és a dir que Jesús ens indica que **el cristianisme és universal, una crida per a tothom, sense distinció**. Per això ens diem "catòlics", universals.

- No hem d'oblidar-nos que el que per a nosaltres és un mandat, per aquells als quals ens dirigim és una proposta. Deia Sant Joan Pau II: "**La fe es proposa, no s'imposa**". Així doncs, tenim una important tasca: convidar tothom a rebre el baptisme, la gràcia sacramental per la qual l'Esperit ens fa deixebles seguidors de Jesús.

3. "Jo seré amb vosaltres cada dia, fins a la fi del món"

Ja ens deia Jesús en el fragment de l'Evangeli de Diumenge passat que no ens anava a deixar orfes. Jesús és viu i present en la seva Església per mitjà de diverses formes de presència:

- Jesús és present **en el seu Esperit**, per mitjà de la gràcia.

- Jesús és present **en l'Eucaristia**, en el pa i vi consagrats que són veritablement el seu Cos i la seva Sang que ens alimenta la vida, la nostra fe i bondat.

- Jesús és present **en cada batejat** que està cridat a ser, com a cristià, "un altre Crist" i que, especialment, se'ns fa visible en la vida dels sants de l'Església.

- Jesús és present **en l'Església, comunitat cristiana**, quan l'invoca. Ell mateix ens va dir "on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells" (Mt 18, 20).

- Jesús és present **en els cristians perseguits, en els màrtirs** que ja han estat configurats plenament a Crist.

- Jesús està present **en cada un dels que tenen fam o set, en què estan nus o presos, en els estrangers...** Jesús s'identifica tan plenament en ells que ens assegura que el que fem per ells li fem a Ell mateix .

Podem reflexionar quelcom més amb:

Podria reflexionar sobre les conseqüències del meu Baptisme, sobre si visc com a batejat

ORATIO – QUÈ LI DIC A DÉU

c) De la fe i dels dubtes

La postura que els Apòstols adopten davant l'aparició de Jesús és ben variada. D'una banda se'ns diu que "van adorar" i per un altre que "alguns van dubtar".

Però ¿no és potser això el que ens passa també avui? I no només és que uns fan homenatge i altres dubten, sinó que fins i tot **els mateixos que de vegades ens prostrem altres vegades dubtem.**

Per tant, l'exemple d'aquestes actituds dels Apòstols ens serveix per examinar les nostres:

- "Es prosternaren"

La postració no és només una postura física sinó que és, sobretot, una actitud de vida i cor. Prostrem tot el nostre ésser perquè així l'actitud d'adoració es converteixi en reconeixement de Jesús com a Rei i Senyor de tot i, per tant, també de la meua vida. I que es converteixi en actitud d'humilitat.

A vegades se senten expressions com "jo no m'agenollo davant ningú". Els cristians tampoc ho fan davant qualsevol. La nostra prostració, física, de qui pot, i espiritual de tots, **no és un acte d'humiliació sinó més aviat d'aixopluc sota el paraigua d'amor i gràcia de Déu,** com el nen que sabent que és petit se sent segur amb els pares. La nostra adoració no és davant d'un Rei a qui se li deu vassallatge, sinó davant d'un Senyor, Déu, de qual rebem Amor.

- "Alguns , però, dubtaren"

Tal com dèiem, no es tracta que uns fossin els que van adorar i altres diferents dels que van dubtar. No! D'aquells que van adorar alguns van dubtar. Cal preguntar doncs si és possible alhora prostrar-se, adorar Jesús i reconèixer-lo com a Senyor, i alhora tenir dubtes.

La resposta no cal que la busquis molt lluny. Fixa't en la teua vida. **¿No descobreixes que tu mateix has passat per aquesta experiència, que has adorat no exempt de sentir dubtes?** I no busquis molt lluny en el temps. En aquests dies d'incertesa que hem viscut i seguim vivint... ¿no t'has aferrat a l'oració i, per tant, a l'esperança però, alhora, no t'has preguntat i li has preguntat al Senyor el per què ens està passant tot això? És més, potser fins i tot hakis arribat a un cert retret al Senyor, preguntant-te i preguntant-li per què permet això.

Portem tota la pasqua veient com els primers testimonis de la Resurrecció de Jesús van dubtar: les dones només anaven preocupades en qui els remouria la pedra, els Apòstols dubten del testimoni de les dones, especialment Tomàs dubte fins que les seves mans no toquin les nafres del Senyor. Fins i tot hem vist aquestes últimes setmanes com a relats anteriors a la Passió i Mort els deixebles no entenen res de res del per què Jesús patirà, o per què s'ha d'anar.

I tornem a repetir com llavors que el problema no és dubtar si no que ho seria no agafar-se a la solució que és Jesús i buscar les respostes fora d'Ell. En el fragment d'avui se'ns mostra que, fins i tot en el dubte, hem de confiar en Jesús i prostrar-nos als seus peus amb confiança i esperança.

Així doncs, la meva pregària pot experimentar moments de dubtes, **però precisament en aquests moments és quan més falta em fa la pregària, unir-me a Jesús, preguntar-li, explicar-li el que em passa, el que sento, demanar-li al Senyor de la fe que em concedeixi aquest do. I això ho faré amb el meu cor postrat.**

Podem fer un moment especial de pregària amb:

Fer pregària, de manera individual, en família o grup, presentant a Jesús els nostres dubtes i les nostres pors, compartint-los amb Ell, demanant-li ànims.

CONTEMPLATIO/ACTIO – EM COMPROMETO

d) De la pregària i de l'acció

En aquest fragment trobem moments per a la contemplació ("van adorar") i moments per a l'acció ("Feu deixebles a tots els pobles").

Aquestes dues dimensions no només no són incompatibles, com si hagués d'escollir entre una i altra, sinó que ambdues són necessàries i complementàries. Recordo una frase genial: "**ser contemplatiu en l'acció i ser actiu en la contemplació**". Desconec l'autoria però sento que està inspirada per l'Esperit partint del missatge de Jesús i de la seva pròpia experiència de vida.

Jesús no ens convida a fer sense més, sinó a viure i, per tant, interioritzar el que creiem perquè acabi transpirant en nosaltres i, així, siguem testimonis d'Ell i testimoni per al món.

Per això, alhora tampoc vol que allò que és interioritzat es quedi tan i tan al nostre interior que acabi sent un espiritualisme aïllat que ni em transforma ni transforma als altres.

Estem cridats a viure, és a dir, que la nostra existència aprofiti, espremi, totes les seves possibilitats. No podem pretendre que la nostra felicitat consisteixi en una dicotomia de vida en què mentre una part d'ella va en una direcció, l'altra pretén arrossegar-nos cap a una altra. **La felicitat requereix de coherència de vida, d'unitat de vida.** Jesús ens ho va mostrar en la seva vida: hi ha coherència, unitat, entre el que va dir i el que va fer.

La virtut humana de l'equilibri de vida sembla tan difícil perquè en el fons és el compendi de totes les virtuts humanes. Però, la veritat, no té gaire predicament en la nostra època. Sembla que dona més rèdits el extremar-se, el defensar a crits el que un pensa i, de passada, si es pot, "matxacar" al contrari. Davant d'això, quantes vegades haurem pensat que abans de certes accions s'ha de comptar fins a deu? Ho hem pensat d'altres i ho hem pensat de nosaltres mateixos.

Doncs bé, **la solució del cristià és omplir aquests "fins a deu" d'oració, és a dir, posar a Jesús pel mig, comptar amb Ell, preguntar-me que hauria fet o que em va dir que fes**, el que em va dir en el seu Evangeli escrit o en l'Evangeli vivent que és la vida de tants sants, la Història de l'Església amb la seva doctrina.

D'aquesta manera, totes les nostres accions estaran impregnades de l'Esperit cristià. No només farem "el què" de Jesús sinó també "el com". **Ens inundarem del seu estil i inundarem a el món de veritat, misericòrdia i pau.** I, lògicament, totes les nostres accions desembocaran en una pregària d'acció de gràcies i lloança per tot el que va sortir bé i, per descomptat, en una pregària de petició per tot el que no vam saber fer bé. En fi, **una dinàmica de gràcia.**

En aquest Diumenge que celebrem l'Ascensió de Jesús, podem acabar aquesta Lectio fixant-nos en la primera lectura, dels Fets dels Apòstols, precisament del seu començament, quan els Apòstols es queden absorts, mirant el cel després de l'Ascensió de Jesús, i llavors dos àngels, els diuen: "**Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel?**" (Ac 1,11)

Mig en broma, mig seriosament, defenso que molt probablement ho van dir en un to que ells segurament van entendre "mirant al cel com ximples". El que vull dir és que **mai la contemplació del Senyor, i dels misteris de la seva fe, pot ser paralitzant.** L'experiència de Déu, si és veritable, és transformant. Podrà ser-ho, sens dubte, a diferents velocitats, mai dues ànimes van ser iguals. Però **la fe, el seguiment, la vivència de la gràcia transforma.**

Ens podem preguntar i, si es possible, comprometre'ns amb:

Podria preguntar-me de manera individual, en família o grup, com transforma la fe les nostres vides, la nostra família. I també en què ho poden notar els altres.

“Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor” (Lc 2, 19)

PER APROFUNDIR I GAUDIR MÉS

Catecisme de l'Església Catòlica: Jesucrist va pujar al Cel (Pts. 659-667)
http://www.vatican.va/archive/catechism_sp/p1s2c2a6_sp.html

Comentaris dels Pares de l'Església i dels Papes sobre l'Ascensió de Jesús
<https://www.deiverbum.org/homilias-ciclo-a-tiempo-pascua-ascension-del-senor/>

Vídeo sobre el lloc de l'Ascensió de Crist

<https://www.youtube.com/watch?v=2DazuwOFu-4>

Cançó "Ascende" de Marco Frisina

<https://www.youtube.com/watch?v=xqAyurobUEQ>

I A MÉS A MÉS

Aquesta setmana es celebra el **5è aniversari de l'Encíclica Laudato si'** del Papa Francesc sobre la cura de la casa comuna. El Papa ens ha demanat que ho celebrem preguntant, aprofundint i reflexionant amb l'encíclica. Amb aquest motiu afegim aquests dos enllaços:

Encíclica Laudato si' del Papa Francesc (2015)

http://www.vatican.va/content/francesco/es/encyclicals/documents/papa-francesco_20150524_enciclica-laudato-si.html

Vídeos didàctics resum de l'Encíclica Laudato si' (Cinco Panes)

https://www.youtube.com/watch?v=XfgjRfuqxj0&list=PLufw38394mhAccuD LfkpU-W7Dii-BF_b

La Santíssima Trinitat: Jesucrist

Seguim descobrint una mica el misteri de la Santíssima Trinitat. Ja vam veure que Jesús ens va revelar que Déu era un, únic, però que estava format per tres persones divines: el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, com un full de trèvol.

Avui anem a recordar que el Pare, el Fill i l'Esperit Sant formen una comunitat d'amor. Ens pot ajudar Sant Agustí a entendre com funciona aquesta comunitat d'amor: Per a ell, des de sempre, Déu Pare és la font de l'amor, és el que estima primer. Jesús, el seu Fill, és aquell que és estimat pel Pare i que respon al seu amor donant més amor al Pare. Finalment, l'Esperit Sant és l'amor que els uneix. Per això Sant Agustí diu que la Santíssima Trinitat està composta per tres: l'Amant (Pare), l'Amat (Fill) i l'Amor (Esperit Sant).

Aquesta setmana ens centrem en la segona de les persones divines: el Fill. I, per això, reprenem l'explicació didàctica de Fano sobre el senyal de la creu:

La setmana passada vam començar a veure com fem el senyal de la Creu: Comencem amb la mà al cap i diem «En el nom del Pare ...» i llavors vam explicar el significat de ser Pare.

Des d'aquí seguim: Descendim els dits des del front fins a la panxa i diem «i del Fill».

Ho fem així, perquè el Pare es va fer nen i va baixar al ventre d'una dona, Maria. Per això, al dir «Fill» ens toquem la panxa.

Exercicis:

Ara ja estàs preparat per endevinar les següents endevinalles:

1.- Uneix amb fletxes cadascuna de les tres persones divines amb la funció que té en la comunitat d'amor que és la Santíssima Trinitat:

ESPERIT SANT

AMANT

FILL

AMAT

PARE

AMOR

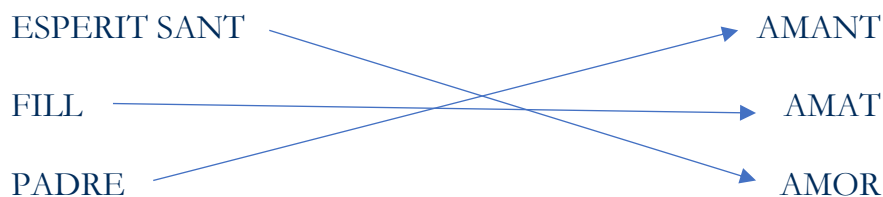
2.- Completa la frase omplint amb una paraula cada un dels quadres en blanc. En cas que hi hagi dues paraules unides per un apòstrof, s'han de posar juntes en una única casella. El text és part de Ac 1,9-11 (recorda que la versió és la de la Bíblia catalana traducció interconfessional)¹:

3.- Diumenge que ve celebrem la festa de l'Ascensió del Senyor a cel. Saps on és Jesús des que va pujar a el cel? Per respondre pots consultar el que diu el Credo en qualsevol dels catecismes, com p. ex. en *Jesús és el Senyor* (p. 153) o en *Testimonis del Senyor* (pàgs. 308-309).

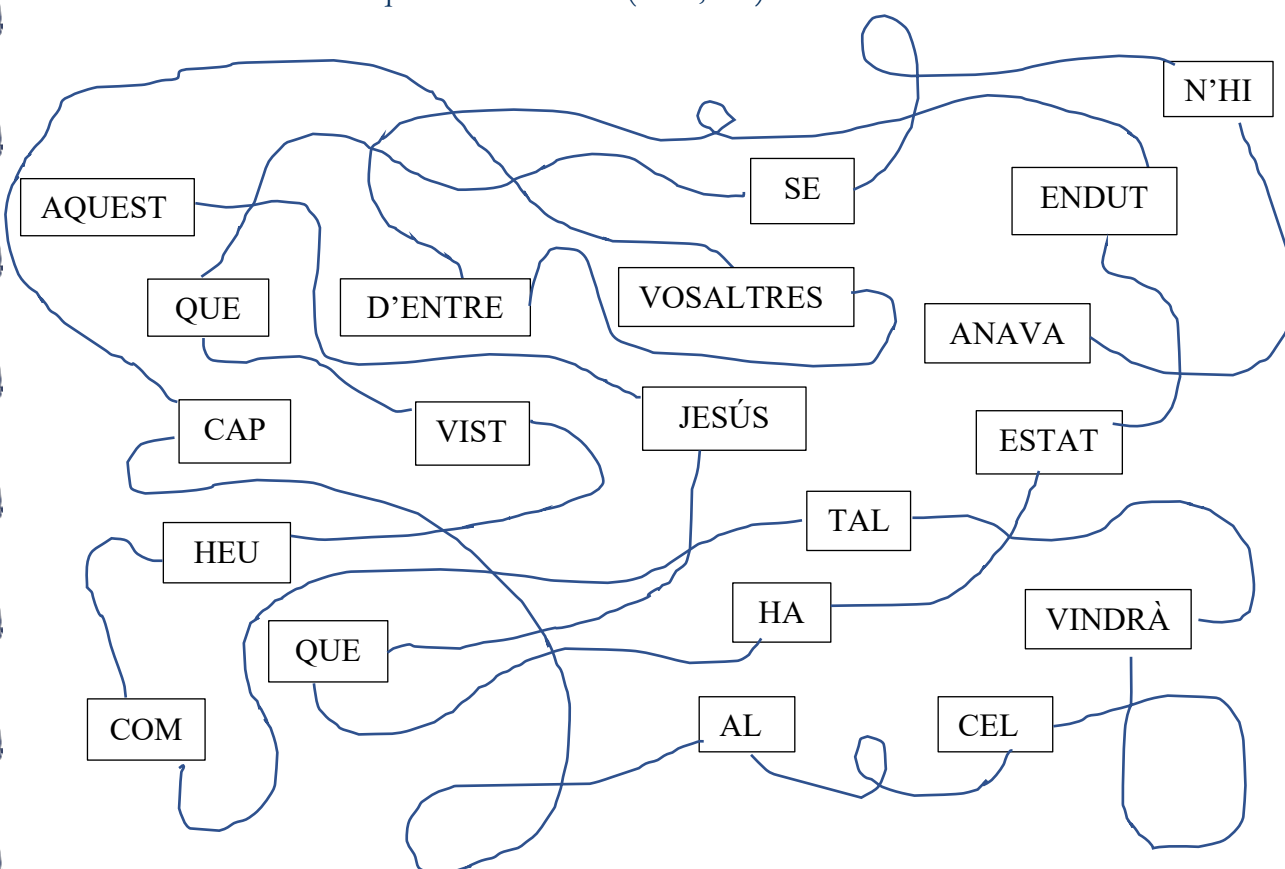
¹ <https://www.bci.cat/index.php?llibre=54&capitol=1203&select=1>

Solucionari

1.- La Santíssima Trinitat forma una comunitat d'amor:

2.- La cita completa és «Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, vindrà tal com heu vist que se n'hi anava» (Ac 1,11b):

3.- El Credo, resum de la nostra fe, ens recorda que Jesús és al cel «a la dreta del Pare».

Per si sorgeixen dubtes, això no vol dir que no estigui també amb nosaltres aquí i ara, si bé de forma sacramental. Doncs se segueix fent present en la nostra vida, gràcies a l'Esperit, en els sagraments, mitjançant el sacerdot, quan es llegeix la Sagrada Escripura en l'Església i quan la comunitat canta i suplica els salms (*Sacrosanctum Concilium* 7)²

² http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/documents/vat-ii_const_19631204_sacrosanctum-concilium_sp.html

Dibuixos per pintar

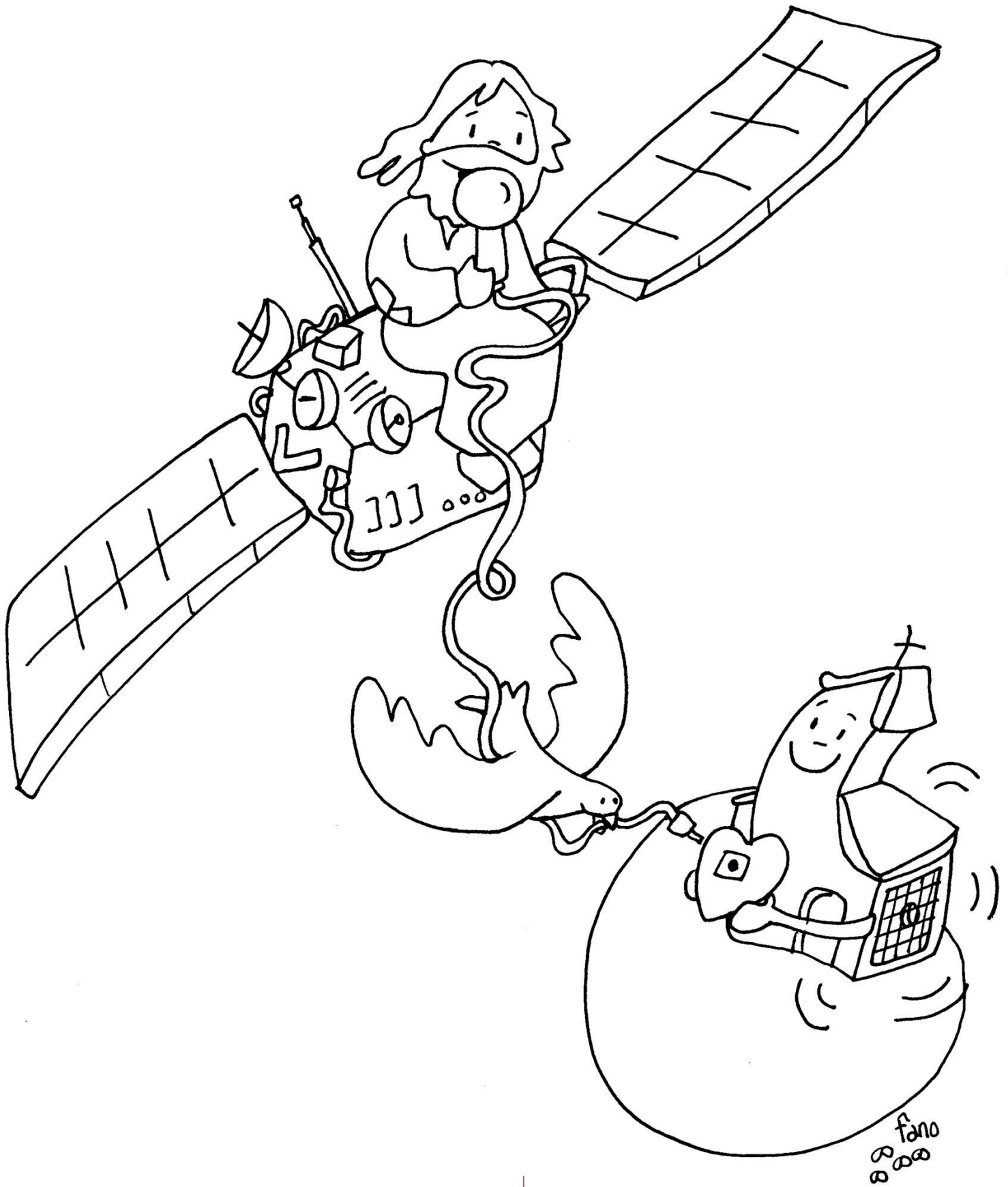

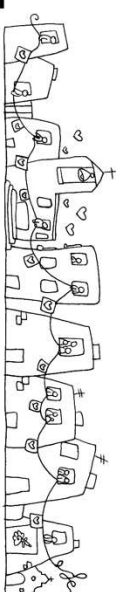
Església Arxidiocesana
de Barcelona

SECRETARIAT DIOCESÀ
DE CATEQÜESI

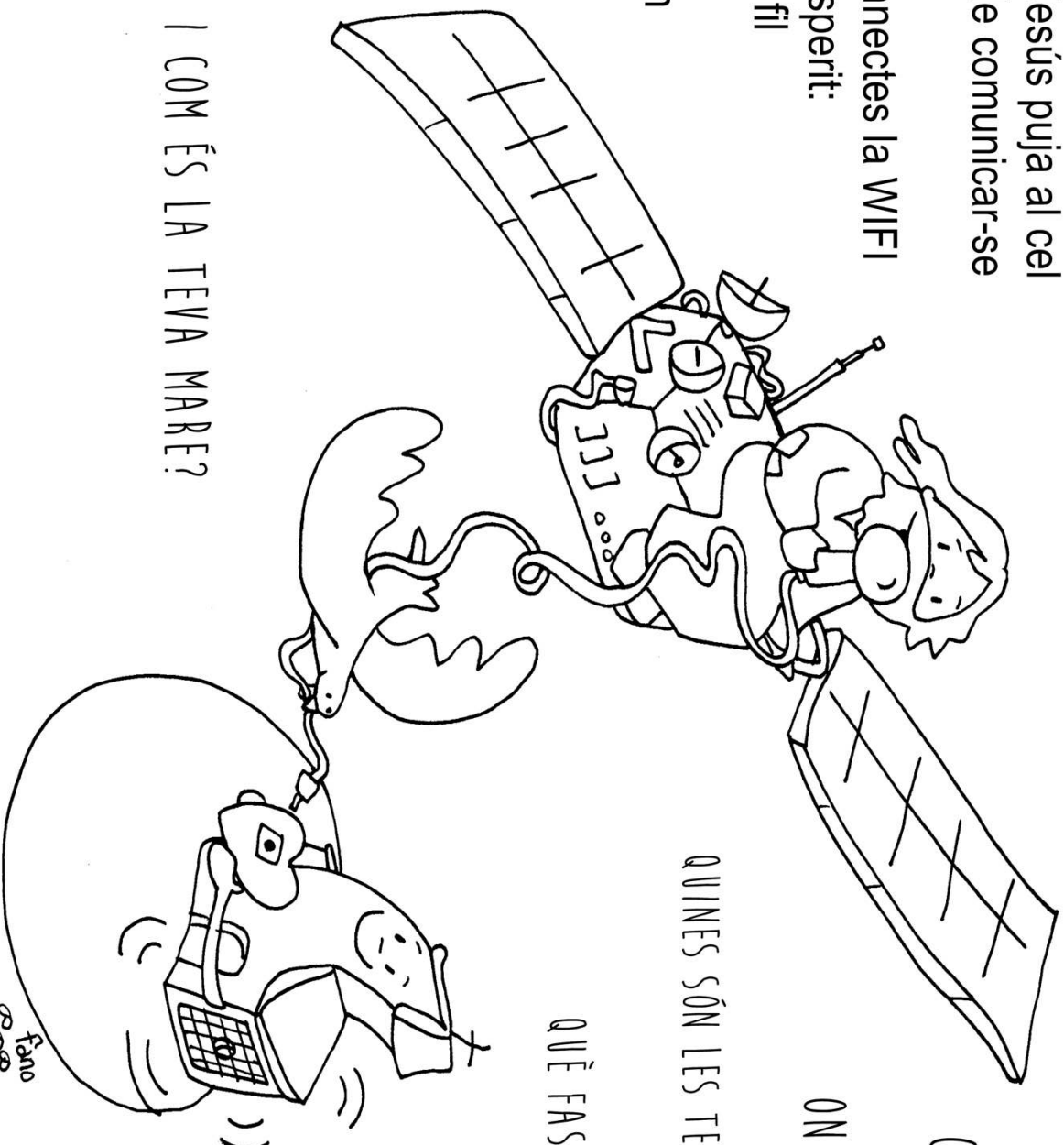
Dibuixos per pintar

Celebrem que Jesús puja al cel
i que no deixa de comunicar-se
amb nosaltres.

Igual que tu connectes la WIFI
Ell connecta l'Esperit:
invisible, sense fil
i amb capacitat
per a que estem
sempre
units.

COM ES DIU I COM ÉS LA TEVA MARE?

ON VAS NÈIXER?

ON VAS CRÈIXER?

QUINES SÓN LES TEVES COSES PREFERIDES?

QUÈ FAS QUAN ALGÚ PATEIX?

!...!

JORNADA DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fano
80000

Església Arxidiocesana
de Barcelona
SECRETARIA D'INICIACIÓ
CATEQUÈTICA

- Prepara aquesta entrevista per a Jesús afegint més preguntes i demana als teus pares, que coneixen bé l'Evangeli, que t'ajudin a contestar-la tenint en compte "què diria Jesús..."